

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Hæreticus Minister dum procuratur, à Matronâ pudicâ venum exponitur in
arcâ, in quam seipse condiderat, ne deprehenderetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Aequo tenerius, ac honesto largius,

Ex asse is heres huius esto Peculij.

Ita do, ita lego, ita testor, hac mens ultima.

Creuere nasi heredibus palmos decem.

- » Si sapitis, hinc vos sapite Proles improbae,
- » Senium Parentum colite, quo par est, modo:
- » Si sapitis, hinc & sapite, Patres prodigi,
- » Franos amori ponite, & donis modum.

Hereticus Minister dum procatur, à Ma-
tronâ pudicâ vennum exponitur in Arcâ, in
quâ seipse condiderat, ne deprehenderetur.

Ex Histor. impressâ Agen. 1615.

LVbens ministris vellico par aurium,
Namque hi Magistri prurientes auribus,
Has sibi fricari gestiunt, ritu canum,
Aut sibimet affricare, ritu felium.
Iuuenis Minister vrbe Cleraci fuit;
Sed (quod dolendum, quod pudendum est) is simul
Procus erat & Minister, vt multi solent:
Parcite, quaternas si decusso litteras;
Porcus erat, & Minister, vt plures solent,
Nati salacis in volutabro suis.
Quacumque gressum ferret hic Veneris nepos,
Suae ministros impigros pruriginis
Oculos Minister eumbrabat in obuias,
Aliena coniux seu foret, seu non foret;
Prurigo totus, palea totus arida,
Et stupa totus, natus vri & vrere,
Si tenuis olli flamma fixet obuia.

Si fora subiret, aut obiret compita,
 Crepidâ hinniente, lubricante tibiâ,
 Crispante naso, furrigente palpebrâ,
 Oculos natantes in libidinis luto,
 Petulcus euibrabat in pulcherrimas.

Si primus Helenas inter, aut Lucretias,
 (Quod crebrius solebat) inter Thaidas
 Sederet, epuli modiperator splendidi,
 Petulcus euibrabat in pulcherrimas.

Si fors ab alto fulminaret pulpito,
 Et has & illas sessitantes cerneret,
 Comptas, venustas, & medullarum faces:
 Hic ore fluitans, verba contortuplicans,
 Perdens memoriæ miser epistomium suæ,
 Petulcus euibrabat in pulcherrimas.

Si cœna fieret anti-sacro-sanctissima,
 Vbi à Ministro porgitur panis merus,
 (Qui si superfit, & datur cani merus)
 Vinumque, quod bibacibus placet, merum,
 Petulcus euibrabat in pulcherrimas,
 Et diu sinebat eliquari cantharum,
 Diu decoras vt tueri ius foret.

Si Caia Caio nuberet formosula,
 Ipso, vt decebat, pronubo, quibus ignibus
 Ardebat intus Aetna, fumabat foris.

Vnam ille reliquas inter arsit: hæc erat
 Pudica coniux cuius haud gregarij:
 Quem si peregrè abisse perferentisceret
 Odorus auceps; hamus, hamus ilicet
 Iam litteris in promptu erat, iam flosculis,
 Varioque adortus missili munusculo
 Intaminatam pectoris casti niuem,

Dum

Dum millies procatur importunius,
 Dumque ut columba circumerrat, millies
 Tulit repulsam, sensit & crepidam sibi
 In utramque narim non semel compingiet.

Molestiarum deuorarat plus satis
 Matrona; damnum metuit, & suæ vicem
 Sollicita famæ, coniugi tandem refert,
 Quas hic familiæ spurcus insidias struat,
 Quas & pudori machinas cudat suo.
 Frenet Maritus, & vicissim moliens
 Suum Ministro dedecus, suam fabam,
 Per ima cuncta iurat, admorso labro,
 » Non sic abibis, ô adulterum Pecus,
 » Non sic abibis. Ergo præproperus equo
 Abire fingit vrbe, mandat coniugi
 Si fors Magister Ganeo repedauerit,
 In intimum ut cubile deducat procum.

Abiens equo vix calcar admorat suo,
 En tibi petulcus aduolat, pulsat fores,
 Matrona pandit, ridet, ingredi finit,
 Lares in imos abdit, & subter toro,
 Donec profunda sola nox esset vigil.

Haud mora; Marito sic volente, satellites
 (Ac si seuerus destinasset creditor)
 Irruere, conclamare, scrutari omnia,
 Aeris alieni gratiâ, quod soluier
 Non nisi sub hastâ spes sit in medio foro.
 Mulier sonorâ voce, cum harpagonibus
 Iurgare simulat, & Vir execrariet.

Audit Minister, & propinquus, & tremens
 Sudat sub ipso deprehendendus toro,
 Ni fugiat. Eheu, fugere ne vel specula est.

Postica

Postica non est ianua, haud est angulus,
 Quò se abdat, vllus, & fenestra est altior,
 Nec in caminum scandere misero licet,
 Acuum nigellis institoribus vt licet;
 Illos pater Sabaudus à puero docet
 Et esse turpes, & caminos verrere.
 Quid agat? Asylum restat vnum & vnicum:
 Erat Arca scrutis hîc referta sordidis:
 Huc ille quantus quantus est, sese intodit,
 Thesaurus ingens sordium; silentio
 Tum claudit Arcam; & spiritum & tussim premit
 Scilicet in antro hoc non suo mus tutus est.

» Satelles intrat, En supellex, en, ait,
 » Venalis Arca, deuehatur in forum,
 » Et creditori mitigando erit satis.
 Quid fuerit animi, quid pudoris, quid metus
 Meo Ministro, suspicari licet.
 Gallina vulpes inter vt pallet duas,
 Interque feles musculus, velut duos
 Inter columba vultures, inter lupos
 Ouicula totidem, quodque trepidandum magis,
 Inter duos vt rusticus causitrahos:
 Sic tremulus inter baiulos & pensilis
 Minister horret; tantus hunc vrit metus,
 Vt oua pressa pectori, possent coqui.

Tandem emouetur (quod cadat feliciter)
 Venumque fertur in fori meditullium.

Adeste, Adeste, conuenæ, aduenæ, incolæ.
 Illicò forenses deambulones, aucupes
 Rerum nouarum, nuntiorum haruspices,
 Sed & propolæ, ad hoc Cloacinæ Deæ
 » Nobile sacellum conuolant: Quid, inquit,

» Hæc

» Hæc longa, picta, vincta ferro candido,
 » Et grauior Arca? Credite (aiunt baiuli
 Docti creare & prorogare fabulam)
 » Vendibilis Arca est, & quod intus delitet;
 » In hac volumen integrum & pulcherrimum est,
 » Quod noster heros Plessius, Samurij
 » Iniquitatis edidit Mysterium.
 » In hac Geneuæ castitas, velut in lare
 » Residet paterno. Quidquid hic tandem fiet,
 » Non pote minoris vendier obolis tribus.
 Riseret ciues, hos iocariet rati,
 Pandatur ergo, clamitant, & panditur;
 Arcâ patente, vidit vt malum diem
 Occultus inter scruta vespertilio,
 Os manibus abdit: ast vbi satellites
 Ab ore semôrunt manus, Dominum vident,
 Dominum Ministrum, longam in Arcâ noctuam.
 Tum Stupor, & Ira, & Risus, & iustus Dolor,
 Suam dederunt in foro comœdiam.
 Pudore sed enim Prologo, Epilogo Infamiâ.
 Vt cuique subitò libuit aspectantium,
 Pars magna risu diffuunt, pars lacrymis;
 Ea feminarum laus fuit lugentium
 Luctum Ministri: pars in iras feruidi
 Panè in capillos, inque barbam prouunt.
 Sunt, qui imprecentur impudico tergori
 Benè macerati viminis centum doses,
 Mersamque vellent in lacu Gebennico
 Et Arcam, & Arcæ pondus. Extemplò foras
 Is in pedes, & se in tabernam proximam,
 Hoc expeditus è sepulcro, proripit.
 Delata res est ad patres Gebennicos.

Mox

Mox ad lucernam nocte (ne sciret dies,
 Coacta synodus: vt fit, in varias itum est.
 Fuere pœnas qui horridas decernerent:
 His zelus ambedebat vltimam cutem.

Sed mulus vt mulum scabit: synedrij
 Stetit à Ministro mollior sententia.

Iubent carere publico, gestæ rei
 Donec sepulta fama conquiesceret,
 Obluijque sese in Arcam conderet.
 Sed ea recondi, sed latere noluit,
 Solita volare: & euolans Arcâ, super
 Diæ Memoriae hæc sacra fixit carmina:

Viator Hugonota, si nescis, tuo
 Fraterculorum de Ministrorum grege
 Hic iacuit, hinc se nuper ipse sepelijt.
 Dein mancipij instar ære venalis fuit
 Bonus Anti-Ioseph; nomen haud aliud scio,
 Et vt liquidius scire me contingeret,
 Non aliud illi nomen inderem lubens,
 Nam Patriarchæ Ioseph Antypus fuit.
 Vterque venum traditus; sed pertinax
 Istum Libido, Liuor illum vendidit.

Huic igitur apprecare, si vales, benè:
 Hortare, si non castus, vt cautus fiet.
 Dic veteris Arcæ sit memor, metuens nouæ.